

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

XIV. De non diripiendis ecclesiae rebus defuncto episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO
CHRISTI
909.

Alexander, quos tradidi satanae, ut discant non blasphemare. Si vero ut inceperunt in sua perseverauerint malitia, & diuitias bonitatis Dei, & patientiae, & longanimitatis contempserint, secundum duritiam suam, & impaenitens cor, thesaurizantes sibi iram in die irae & reuelationis iusti iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera eius: quoniam a nobis modo non traduntur satanae in interitum carnis, ut spiritu saluentur, sed ipsi potius seipsos ex toto traderunt satanae, ut cum ipso in die Domini nostri Iesu Christi pereant: nos quoque, cum omni ecclesia Christi, quia nec debemus, nec possumus, eis nec viuis nec mortuis communicabimus. Insuper & secundum potestatem nobis in beato Petro & in ceteris collatam apostolis, quibus dictum est: *Quaecumque alligaueritis super terram, erunt ligatae & in caelis*, illius anathematis vinculo eos adhuc innodabimus, ut iuxta Pauli vocem, quia non amant Dominum nostrum Iesum Christum, quin imo oderunt, & persequuntur, & illum qui nomen eius cum sacra vntione gestabat, vicisque illius agebat, christum Domini interfecerunt, sit quisque eorum, qui hoc nefandissimum scelus opere perpetravit, & quicumque eis quoquo modo fauendo, & communicando consentit, anathema maranatha, id est condemnatus donec Dominus redeat, vel perditio, siue ut dictum est condemnatus in die iudicii, quando Dominus veniet. Gratia autem & misericordia Domini nostri Iesu Christi sit nobiscum, & cum omni ecclesia eius. Amen.

XIV.

Quamquam superius de sacrilegis inter nos sermo sit habitus, vbi ex parte ostendimus, quam graue sit illud facinus, & qua poena iure plectatur sacrilegus: tamen quia inter nostrates hic pessimus inoleuit mos, ut defuncto ecclesiae episcopo, mox a quibuscumque potentioribus peruadantur res ecclesiasticae, quasi episcopi fuerint propriae, cum etiam si eius essent, contra omne ius id fieret: hoc tam immane sacrilegii facinus, & iam saepius factum scientes dolemus, & ne vltius a quolibet praesumatur, auctoritate Dei, & sanctorum eius, qui cum illo regnant in caelo, nostro etiam episcopali ministerio, quibus Dominus licet indignis potestatem dedit in suis apostolis dicens: *Quodcumque alligaueritis super terram, erit ligatum & in caelo*.

lis: & quodcumque solueritis super terram, erit solutum & in caelis, interdicimus. Vnde inter ceteras de hac re Canonum constitutiones, in Concilio Valentino cap. II. ita scribitur.

ANNO
CHRISTI
909.

Concilium
Valenti-
num in His-
pania.

Hoc etiam placuit, vt episcopo ab hoc saeculo iubente Domino accersito, clerici ab omni omnino suppellectili, vel quaecumque sunt in domo ecclesiae, vel episcopi, in libris, in speciebus, utensilibus, vasculis, frugibus, gregibus, animalibus, vel omni omnino re, rapaces manus abstineant, & nihil latronum more diripiant. Qui nisi Canonum auctoritate cohibiti fuerint, omnia quae peruaserint, metropolitani vel omnium comprouincialium sacerdotum districtione coacti, in pristinum statum redintegrare cogantur: vt nihil antistiti, vel dispensatori futuro necessariorum sub hac iusta constitutione depereat. Quod vt confidentius iustitia manente seruetur, secundum Regensis

Concilium
Regense
cap. 6.

Synodi constituta, episcopo e corpore recedente, vicinior illi accedat episcopus, qui ex more exequiis celebratis statim ecclesiae illius curam districtissime gerat, ne quid ante ordinationem pontificis futuri, remanentium clericorum subuersioni vel direptioni iam liceat. Ita vt de repertis omnibus inspectio certior, descriptioque fidelissima, si fieri potest, intra octauas defuncti, sub diligentia praesentis episcopi peragatur: dehinc ad metropolitani notitiam habita ordinate descriptio deferatur, vt eius electione talis persona ordinandae domui ecclesasticae procuretur, quae vel consueta clericis stipendia dispense, & creditarum sibi rerum, si forsitan tarditas in episcopo ordinando successerit, metropolitano congruis temporibus reddere possit rationem: vt sub hac salubri constitutione clerici stipendiis suis omnino contenti, labores non diripiant episcopi decedentis, & in vacuam ecclesiae domum futurus pontifex non cum dolore succedat: sed magis de praecessoris sui dimisso possit & ipse gaudere, & aliis ministrare. Item cap. III. Simili quoque modo parentibus & propinquis decedentis episcopi, si intestatus obierit, denuntietur, vt sine metropolitani vel comprouincialium sacerdotum conscientia, nihil de rebus defuncti occupare pertentent: ne forte hereditariis rebus etiam aliqua ad ecclesiam pertinentia vel permixta vsurpent; sed vsque ad ordinationem futuri expectent antistitis, aut certe, si longum fuerit, ad metro-

Concilium
Valent.
Can. 3.

poli-

ANNO
 CHRISTI
 909.

politani, vt dictum est, admonitionem recurrant. Si quis autem, immemor diuini timoris, contra hæc sancta synodica clericus quisq; vel laicus venire improba mente tentauerit, & communione & consortio priuetur ecclesiæ: quia durum est vt ad illam conueniat, quam exspoliare non metuit: nisi forte spiritu meliori correptus, dum a præsumptione cessauerit, recuperat indulgentiam. Si autem rationabiliter modesteque vnusquisque repetit quod sibi iure debetur, ei absque aliqua animaduersione a metropolitano, vel cui iniunxerit, aut res aut ratio non negetur. Hos etiam omnes Canones constringunt, qui tam in præteritum, quam in futurum, res ecclesiæ vel episcopi vsurpantes diripuerunt. Item cap. iv. Illud etiam prouido consilio decernentes, vt quia sæpe sanctorum antistitum, per absentiam commendatoris episcopi, exequiæ differuntur, ita vt veneranda pontificis membra, dum tardius funerantur, iniuriæ omnino subiaceant, episcopus, qui post mortem fratris ad sepeliendum eum solet inuitatus occurrere, infirmum magis, & adhuc in corpore positum, admonitus visitare non differat, vt aut de releuatione sacerdotis amplius gaudeat, aut certe de ordinatione domus suæ fratrem admoneat, eiusque probabilem voluntatem in effectum transmittat, ac recedentem a sæculo, post oblatum in eius commendatione sacrificium Deo, mox sepulturæ tradat diligentissime, & superius constituta canonice non differat adimplere. Si autem, vt fieri solet, antistes obitu repentino discesserit, & collimiranei sacerdotes de longinquo minime adesse potuerint, vno die tantum cum sua nocte exanimatum corpusculum sacerdotis maneat, nec sine fratrum ac religiosorum frequentia, vel psallentium excubatione seruatum a presbyteris, cum omni diligentia in loculo conditum seorsim, non statim humetur, sed honorifice commendetur, donec sine mora inuitato vndecumque pontifice, ab ipso, vt condecet, solenniter tumultetur: vt & iniuriæ tollatur occasio, & mos antiquus in sepeliendis sacerdotibus obseruetur. In decreto quoq; synodali Toletana vrbe gesto, Can. iiii. sic legitur. Ea quæ competunt honestati contingit sæpe quorundam desidia non impleri. Proinde quia notum est quæ dignitas in exequiis morientis episcopi ex Canonibus conseruetur, traditioni

Concilium
 Valentini-
 num Can. 4.

Concilium
 Tolet. VII.
 Can. 3.

Concil. Tom. 24.

F ffff

moris antiqui hoc tantum adiicimus, vt si quis sacerdotum, secundum statuta Valentini Concilii, ad humana decedentis episcopi membra venire commonitus pigra voluntate distulerit, appellantis clericis obeuntis episcopi apud Synodum, siue apud metropolitanum episcopum, tempore anni vnus nec faciendi Missam, nec communicandi habeat omnino licentiam. Presbyteri autem, siue ceteri clerici, quibus maior honoris locus apud eandem ecclesiam fuerit, cuius sacerdos obierit, si sollicitudine pro exequiis aut iam mortui, aut continuo antistitis morituri, ad commonendum tardi inueniantur, aut per quamcumque molestiam animi id negligere comprobentur, totius anni spatio ad poenitentiam in monasteriis deputentur. Ergo cum de exequiis episcopi decedentis talis habeatur patrum constitutio, non ab re tamen ducimus, & nunc omnibus notum fieri, quatenus nullus audeat tantum scelus perpetrare sacrilegii, & quod nefas est, legesque prohibent alicui specialiter homini fieri, hoc nemo praesumat sanctae matri ecclesiae vlllo modo facere. Et quoniam in quibusdam opportunitas locorum se offert, vt ad obitum, vel exequias alicuius ex nobis, duo vel tres episcopi conuenire possint, & vestrae amabili in Christo fraternitati ita placitum esse dignoscitur, decet vt sancta caritas se ostendat in mortuorum funeribus, quae in viuorum flagrauit pectoribus. Sane quia innotuit nobis sancta sedes apostolica, adhuc errores blasphemiasque cuiusdam vigere Photii in partibus orientis in Spiritum sanctum, quod non a Filio, nisi a Patre tantum procedat blasphemantis, hortamur vestram fraternitatem vna mecum, vt secundum admonitionem domini Romanae sedis, singuli nostrum, perspectis patrum catholicorum sententiis, de diuinae scripturae pharetris acutas proferamus sagittas potentis, ad confodiendam beluam monstri renascentis, & ad conterendum caput nequissimi serpentis.

XV.

His ita praelibatis, nunc omnes generaliter alloquamur, qui iuste & pie volunt viuere in communione sanctae ecclesiae catholicae, quae est vnum corpus Christi, cui vnus est Dominus, vna fides, vnum baptisma. Quae cum generaliter ab ipso suo capite Christo super petram, id est, super